

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

11 august 2020

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție
în componență:

Președinte

Iurie Diaconu,

Judecători

Liliana Catan, Ion Guzun, Nicolae Craiu,
Mariana Pitic,

a judecat în ședința de judecată, fără citarea părților la proces, recursurile ordinare împotriva sentinței Judecătorei Bălți din 27 februarie 2019 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 12 februarie 2020, declarate de avocata Maria Corolevschi și inculpatul

***Harcomița Veaceslav XXXXX**, născut la XXXXX, originar și locuitor al s. XXXXX, r-nul XXXXX, cetățean al R. Moldova, condamnat anterior prin:*

1) sentința Judecătorei Orhei din 28.07.2017 și decizia Curții Supreme de Justiție din 15.05.2018, în baza art. 189 alin. (3) lit. e), 85 Cod penal, la 07 ani și 6 luni închisoare, și amendă în mărime de 1500 unități convenționale, adică 30.000 lei.

Termenul de examinare,
instanța de fond: 18.07.2018 - 27.02.2019,
instanța de apel: 10.04.2019 - 12.02.2020,
instanța de recurs: 03.06.2020 - 11.08.2020.

Asupra recursurilor menționate, Colegiul penal,

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătorei Bălți din 27.02.2019, Harcomița Veaceslav a fost condamnat în baza art. 349 alin. (1) Cod penal 6 luni închisoare.

În temeiul art. 84 alin. (4) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumulul parțial al pedepselor aplicate, inclusiv prin decizia Curții Supreme de Justiție din 15.05.2018, i-a fost stabilită pedeapsa definitivă de 7 ani și 9 luni închisoare, și amendă în mărime de 1500 unități convenționale, adică 30.000 lei, cu executare în penitenciar de tip semiînchis, din 27.02.2019.

2. Instanța de fond a constatat că, la 07.03.2018, în jurul orei 10⁰⁰ - 12⁰⁰, inculpatul Harcomița V., aflându-se în Penitenciarul nr. 11 din mun. Bălți, în celula nr. 31, instituție unde execută pedeapsa stabilită prin sentința Judecătorei Orhei din 28.07.2017, unde în

baza atribuțiilor și obligațiilor de serviciu, s-a prezentat colaboratorul penitenciarului nominalizat Guzman R., angajat în calitate de specialist al Serviciului Regim și Supraveghere pentru efectuarea apelului nominal al deținuților de la postul nr. 3 a blocului de regim nr. 3 împreună cu toți membrii grupului operativ, a început inițial să-și expună în mod agresiv problemele și nemulțumirile personale, ulterior l-a solicitat pe colaboratorii penitenciarului, cât și a ofițerului de serviciu Guzman R. care sunt persoane cu funcție de răspundere, care se afla în executarea atribuțiilor sale de serviciu, de a se calma, și de a-și expune mai succint, și după efectuarea apelului nominal a cerințelor personale, Harcomița V. acționând cu o intenție criminală unică, dându-și seama de caracterul social-periculos al acțiunilor sale, consecințele ce pot fi produse și dorind survenirea unor astfel de consecințe, intenționat, în mod conștient, urmărind scopul sistării activității de serviciu a persoanelor cu funcție de răspundere, manifestând o vădită lipsă de respect față de colaboratorii penitenciarului, i-a amenințat de mai multe ori cu vătămarea integrității corporale și a sănătății, și anume a amenințat pe Guzman R. că-i va aplica lovituri cu pumnul în regiunea feței, dacă nu va îndeplini cerințele lui imediat, că-i va tăia fața, amenințări însoțite cu cuvinte indecente, strigăte cu caracter agresiv, amenințător către persoanele cu funcție de răspundere, acțiuni care aveau drept scop și au dus la sistarea temporară a activității de serviciu lui Guzman R., în interesul personal.

Tot el, la 07.03.2018, în jurul orelor 12⁰⁰ - 13⁰⁰, aflându-se în Penitenciarul nr.11 din mun. Bălți, în celula nr. 31, instituției unde execută pedeapsa stabilită prin sentința Judecătorei Orhei din 28.07.2017, unde în baza atribuțiilor și obligațiilor de serviciu, s-a prezentat colaboratorul penitenciarului nominalizat, Mihăiescu S., angajat în calitate de specialist de OS al Serviciului Regim și Supraveghere pentru a-l escorta pe Harcomița V. la medic, în scopul acordării primului ajutor medical, necesar ultimului, care s-a mutilat la antebraț, împreună cu toți membrii grupului operativ, a început inițial să-și expună în mod agresiv problemele și nemulțumirile personale, ulterior la solicitarea colaboratorilor penitenciarului, cât și a ofițerului de serviciu Mihăiescu S. care sunt persoane cu funcție de răspundere, care se alia în executarea atribuțiilor sale de serviciu, de a se calma, și de a-și expune mai succint, pretențiile. Harcomița V. acționând cu o intenție criminală unică, dându-și seama de caracterul social-periculos al acțiunilor sale, consecințele ce pot fi produse și dorind survenirea unor astfel de consecințe, intenționat, în mod conștient, urmărind scopul sistării activității de serviciu a persoanelor cu funcție de răspundere, manifestând o vădită lipsă de respect față de colaboratorii penitenciarului, refuza să meargă la medic, apoi i-a amenințat de mai multe ori, cu vătămarea integrității corporale și a sănătății, și anume a amenințat pe Mihăiescu S. că-i va aplica lovituri cu pumnul în regiunea feței, dacă nu va îndeplini cerințele lui imediat, că-i va tăia fața, amenințări însoțite cu cuvinte indecente, strigăte cu caracter agresiv, amenințător către persoanele cu funcție de răspundere, acțiuni care aveau drept scop și au dus la sistarea temporară a activității de serviciu lui Mihăiescu S. în interesul personal.

Instanța a reținut că inculpatul nu a recunoscut vina și a declarat că în timpul aflării în Penitenciarul nr. 11 - Bălți, permanent avea probleme cu administrația, deoarece colaboratorii penitenciarului permanent îl provocau, ca ulterior să fie deținut în carcer. Colaboratorii penitenciarului intenționat nu au filmat și secvența în care îl numeau cu

cuvinte necenzurate. Colaboratorii penitenciarului dispun de bastoane și câtuși, precum și de mijloace speciale.

Totodată, vina inculpatului este integral dovedită, inclusiv prin

- declarațiile părții vătămate Guzman R., care a menționat că împreună cu alți colaboratori ai penitenciarului efectua apelul deținuților. În celula nr. 31 Harcomița V. era deținut de unul singur. Condamnatul l-a amenințat cu demiterea din funcție, numindu-l cu cuvinte necenzurate, a solicitat să fie escortat la cutia poștală pentru expedierea cererilor. I-a explicat că la moment se efectuează apelul și escortarea lui este imposibilă. Deținutul Harcomița V. îl nimea cu cuvinte necenzurate, îl amenința cu crearea problemelor și cu aplicarea loviturii în față;

- declarațiile părții vătămate Mihăiescu S. care a relatat că, în celulă Harcomița V. avea un comportament agresiv. Nu se supunea cerințelor și îl nimea cu cuvinte necenzurate, cu crearea problemelor în serviciu și că îl va lovi cu cuțitul în partea gâtului. Deținutul Harcomița V. a fost informat despre faptul că este filmat;

- declarațiile martorului Odagiu V. care a indicat că, fiind vizitată celula 31 deținutul Harcomița V. a înaintat solicitări, a început să strige cu crearea problemelor în serviciu, a solicitat să fie escortat la cutia poștală. Guzman R. i-a explicat că escortarea este imposibilă deoarece dimineața toți colaboratorii sunt implicați în efectuarea apelului. Deținutul Harcomița V. se exprima cu cuvinte necenzurate în adresa lui Guzman R., l-a amenințat că îl va lovi;

- declarațiile martorului Melinte I. care a relatat, că Harcomița V. a început să strige la Guzman R. pe motivul că ultimul nu a dori să-l escorteze la cutia poștală și să-l amenințe cu crearea problemelor în serviciu, că o să-l lovească în față;

- declarațiile martorului Hîncu A., că Harcomița V. se exprima în adresa colaboratorilor penitenciarului Guzman R. și Mihăiescu S. cu cuvinte necenzurate, zicând că le va tăia fața;

- declarațiile martorului Noroc A. că, Harcomița V. se adresa în privința lui Guzman R. cu cuvinte necenzurate și îl amenința verbal că îi va lovi pe față.

Din înregistrarea video vizualizată în ședința de judecată se atestă comportamentul agresiv al inculpatului Harcomița V. față de colaboratorii penitenciarului.

Latura obiectivă a infracțiunii incriminate lui Harcomița V. se realizează prin **amenințarea cu omor** ori cu vătămarea gravă a integrității corporale sau a sănătății, **dacă a existat pericolul realizării acestei amenințări.**

În atare împrejurări, atât expunerile injurioase și amenințătoare cu răfuiala formulate de către inculpat la adresa părților vătămate, cât și comportamentul agresiv manifestat față de părțile vătămate Guzman R. și Mihăiescu S., prin nesubordonare și neconformare cerințelor legale, a colaboratorilor penitenciarului nu numai, că au intimidat pe părțile vătămate cu numirea de cuvinte jignitoare, ci cu adevărat i-au stârnit frică pentru integritatea sa, ținând cont de persoana inculpatului ce nu este la prima abatere de legea penală, activitatea lui criminală, precum și comportamentul de care a dat dovadă pe întreaga perioadă a executării pedepsei penale fiind caracterizat de administrația penitenciarului ca o persoană cu comportament agresiv care permanent încalcă regimul de detenție.

Ori, aplicarea față de inculpat a sancțiunii disciplinare, nu constituie impediment pentru atragerea lui la răspunderea penală pe art. 349 alin. (1) Cod penal, ori, aplicarea sancțiunii disciplinare nu exclude răspunderea penală.

Astfel, vina inculpatului este dovedită prin probele administrate și acțiunile lui urmează a fi calificate în baza art. 349 alin. (1) Cod penal - amenințarea *cu moartea*, cu vătămarea integrității corporale sau a sănătății, fie *cu nimicirea bunurilor persoanei cu funcție de răspundere, rudelor ei apropiate*, în scopul sistării activității ei de serviciu ori schimbării caracterului ei în interesul celui care amenință sau al altei persoane, *precum și aceeași amenințare împotriva persoanei care își îndeplinește datoria obștească sau a rudelor ei apropiate în legătură cu participarea acestei persoane la prevenirea ori curmarea unei infracțiuni sau a unei fapte antisociale*.

3. Inculpatul a declarat apel, solicitând casarea sentinței.

Apelantul a indicat că, a fost condamnat ilegal în baza art. 349 alin. (1) Cod penal, fiindu-i stabilită o pedeapsă inequitabilă, în pofida faptului că a fost sancționat disciplinar de către administrația penitenciarului.

3.1. A declarat apel și avocata Diana Sanduleac, solicitând casarea sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpatul să fie achitat, pe motivul lipsei componenței de infracțiune în faptele acestuia.

Apelanta a invocat că, din înregistrarea video se vede că, din motive de indignare asupra comportamentului colaboratorilor Penitenciarului nr. 11 - Bălți, față de doleanțele condamnaților, Harcomița V. a avut cu ultimii niște discuții mai aprinse cu folosirea unor expresii necenzurate.

În conformitate cu art. 14 alin. (2) Cod penal „Nu constituie infracțiune acțiunea sau inacțiunea deși formal conține semnele unei fapte prevăzute de prezentul cod, dar fiind lipsită de importanță, nu prezintă gradul prejudiciabil al unei infracțiuni”.

Mai mult, pentru comportamentul său incorect Harcomița V. a fost pedepsit disciplinar de 6 ori, fapt demonstrat prin actele anexate la materialele dosarului.

Prin faptul că Harcomița V. a fost pedepsit de două ori pentru una și aceeași faptă a fost încălcat principiul de a nu fi judecat și pedepsit de mai multe ori pentru una și aceeași faptă, situație care duce la încălcarea prevederilor art. 22 Cod de procedură penală.

Din înregistrările video, se vede destul de clar că de fapt, Harcomița V. pur și simplu vorbea, cu voce ridicată cu cuvinte necenzurate, așa numitele amenințări nu puteau fi realizate din simplul motiv că ultimul era în cătușe și era înconjurat de minim cinci colaboratori ai penitenciarului, în asemenea situație cum putem vorbi de perceperea amenințărilor ca reale și directe odată ce Harcomița V. fizic nu putea să facă nimic și chiar nici nu încerca lucrul dat, fapt care se vede destul de bine pe înregistrările video, la fel se vede că părțile vătămăte nu luau în serios cele spuse de Harcomița V., nemaivorbind de careva percepere reale a amenințărilor.

4. Potrivit deciziei Colegiului judiciar al Curții de Apel Bălți din 12 februarie 2020, apelurile au fost respinse, ca nefondate.

Instanța de apel a statuat că, prima instanță a verificat complet, sub toate aspectele și în mod obiectiv circumstanțele cauzei și în baza art.101 Cod de procedură penală a dat probelor administrate pe caz o apreciere legală din punct de vedere a pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor.

Astfel, vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 349 alin. (1) Cod penal este dovedită pe deplin de următoarele probe: - plângerea depusă de cet. Guzman R. din 12.03.2018. Conform conținutului plângerii, Guzman R. solicită organele de poliție de a trage la răspundere pe Harcomița V. pentru faptul că ultimul l-a amenințat cu răfuială fizică. (f.d.5, vol. I); - plângerea depusă de cet. Mihaescu S. din 07.03.2018. (f.d. 13, vol. I); - fișa postului (f.d. 21, vol. I); - proces-verbal de audiere a părții vătămate Guzman R. din 23.03.2018 (f.d. 27, vol. I); - fișa postului (f.d. 29, vol. I); - proces-verbal de audiere a părții vătămate Mihaescu S. din 23.03.2018 (f.d. 34, vol. I); - fișa postului (f.d. 36, vol. I); - proces-verbal de audiere a martorului Noroc A. din 23.03.2018 (f.d. 34, vol. I); - fișa postului (f.d. 40, vol. I); - proces-verbal de audiere a martorului Hîncu A. din 23.03.2018 (f.d. 42, vol. I); - fișa postului (f.d. 44, vol. I); - proces-verbal de audiere a martorului Odajiu V. din 23.03.2018 (f.d. 47, vol. I); - fișa postului (f.d. 49, vol. I); - proces-verbal de audiere a martorului Melinte I. din 23.03.2018 (f.d. 52, vol. I).

Prin prisma probelor menționate, starea de fapt probată în faza de urmărire penală, incriminată lui Harcomița V. conform ordonanței din 13.12.2018 în temeiul art. 349 alin. (1) Cod penal, s-a confirmat în totalitate.

Nerecunoașterea vinovăției de către inculpat, de rând cu comportamentul obraznic al acestuia în ședința instanței de apel, care a impus ***înlăturarea*** inculpatului din ședință, denotă că ***inculpatul refuză de a mărturisi împotriva sa, în cele din urmă acesta fiind un drept al inculpatului.***

Altminteri, conținutul probelor administrate în prezenta cauză, dovedesc în mod cert că infracțiunea a fost comisă de Harcomița V. La depunerea declarațiilor de către părțile vătămate Guzman Ș. și Mihaescu S. ***la etapa urmăririi penale***, acestea au declarat că din partea inculpatului au parvenit, în mod repetat, amenințări cu vătămarea integrității corporale și a sănătății.

Stabilirea în privința lui Harcomița V. a pedepsei sub formă de închisoare pe un termen de 6 luni este o concluzie justă, ținând seama că acesta nu este la prima abatere de la legea penală, anterior fiindu-i aplicată pedeapsa penală de aceeași categorie.

5. Avocata Maria Corolevschi a declarat recurs ordinar, solicitând casarea sentinței și deciziei instanței de apel, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei hotărâri, prin care inculpatul să fie achitat.

Recurenta a invocat că, instanța de apel, urma să țină cont de egalitatea părților în proces și era obligată să asigure cercetarea tuturor circumstanțelor cauzei și a probelor prezentate în egală măsură, ca ulterior să dea o apreciere obiectivă și sub toate aspectele. Declarațiile părților vătămate și a inculpatului sunt total contradictorii și nu s-a stabilit credibilitatea.

Cercetarea circumstanțelor nu a fost completă și obiectivă, dar tendențioasă. Astfel, nu au fost acumulate probe pertinente și concludente din care ar rezulta cu certitudine că inculpatul Harcomița V. este vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 349 alin. (1) Cod penal.

Instanța de apel în decizia sa admite erori, astfel chiar de la început scrie: "Prin sentința judecătorească Bălți din 27.02.2019, Harcomița Veaceslav Grigore a fost recunoscut vinovat în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 349 alin. (1) Cod penal și în baza acestei Legi i-a fost aplicată pedeapsa sub forma de închisoare pe un termen de 6 ani." Pe când în sentință este indicat termenul de 6 luni.

Din înregistrarea video este vizibil că inculpatul s-a indignat, din cauza comportamentului provocator al colaboratorilor Penitenciarului nr. 11 - Bălți. Inculpatul pentru comportamentul său incorect a fost pedepsit disciplinar de mai multe ori, fapte demonstrate prin anexarea materialelor la dosar.

Art. 22 Cod de procedură penală prevede expres dreptul de a nu fi urmărit, judecat sau pedepsit de mai multe ori.

Instanța de apel nu a atestat examinarea multilaterală a cauzei penale în privința inculpatului Harcomița V., nu a cercetat obiectiv probele administrate pe caz și nu a apreciat corect și la justa valoare a împrejurărilor de fapt și de drept, care în rezultat au dus la emiterea pe caz a unei soluții ilegale și neîntemeiate.

La 02.12.2019, inculpatul Harcomița V. a depus, prin intermediul cancelariei Curții de Apel Bălți, o cerere potrivit căreia solicita reducerea termenului de pedeapsa potrivit modului stabilit de art. 385, art. 473² - 473⁴ Cod de procedura penală. Temeinicia cererii depuse a argumentat-o pe faptul ca, din momentul reținerii sale la 07.02.2008 până în prezent, a fost deținut o perioadă de 4288 zile în condiții care afectează drepturile condamnatului garantate de art. 3 CoEDO, din acest considerent a solicitat să-i fie redusă pedeapsa pentru perioada în care s-a aflat în arest preventiv, calculându-se reducerea a 2 zile pentru o zi de arest în condiții precare. Astfel, instanța de apel s-a eschivat nemotivat de soluționarea cererii respective.

În drept, recursul este întemeiat pe prevederile art. 427 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală.

5.1. A declarat recurs ordinar și inculpatul, în care solicită casarea deciziei instanței de apel și pronunțarea unei hotărâri, prin care să fie achitat, din motivul că în acțiunile lui nu sunt întrunite elementele constitutive ale infracțiunii.

Recurentul a invocat că, de către acuzare nu au fost prezentate probe care ar demonstra faptul că în acțiunile lui ar fi fost careva elemente constitutive ale infracțiunii încriminate. Practic întreg probatoriul acuzării se bazează doar pe declarațiile părților vătămate, fiind destul de dubioase.

Mai mult, în calitate de inculpat, a fost înlăturat din sala de ședință, astfel practic s-a examinat în lipsa inculpatului, fapt ce se invocă în recurs și prevederile art. 427 alin. (1) pct. 4) Cod de procedură penală.

Ca probe s-a apreciat doar declarațiile presupuselor părți vătămate, care de fapt sunt angajații instituției penitenciare (subiecți speciali). Prin analogie urmează de remarcat prevederile art. 101 alin. (5) Cod de procedură penală.

Colaboratorii Penitenciarului nr. 11 - Bălți erau dotați cu camere de monitorizare video portabile. Aceste mijloace tehnice au menirea de a înregistra și a combate orice încălcare din partea deținuților. Astfel, urmează de apreciat critic, că anume în momentul în care se pretinde că inculpatul nu s-a supus cerințelor legale, nu s-a înregistrat. De fapt asta și deduce la concluzia că imaginele respective au fost intenționat distruse, iar ca consecință inculpatul în calitate deținut și recurent este pus într-o situație defavorabilă.

Învinuirea înaintată lui Harcomița V. în baza art. 349 alin. (1) Cod penal, este una incorectă, incompletă, adică este una dubioasă.

Prin înlăturarea din ședință a inculpatului, instanța de apel nu a asigurat desfășurarea unui proces echitabil în cauza dată, hotărârea fiind adoptată contrar prevederilor art. 6§1 CoEDO.

În drept, recursul este întemeiat pe prevederile art. 427 alin. (1) pct. 4), 6), 8), 10), 12) Cod de procedură penală.

6. Judecând recursurile ordinare pe baza materialului din dosarul cauzei și argumentelor invocate, Colegiul penal lărgit concluzionează că acestea urmează a fi admise din următoarele considerente.

Potrivit art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, inclusiv când hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, când instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel.

Instanța de recurs doar verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Sub acest aspect, Colegiul penal lărgit atestă că instanțele de fond și de apel au comis următoarele erori de drept.

În primul rând, potrivit art. 325 alin. (1) Cod de procedură penală, judecarea cauzei se efectuează în limitele învinuirii formulate în rechizitoriu. Conform art. 101 alin. (1) Cod de procedură penală, fiecare probă urmează să fie apreciată din punct de vedere al pertinentei, concludentei, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor. Potrivit art. 394 alin. (1) pct. 2) Cod de procedură penală, partea descriptivă a sentinței de condamnare trebuie să cuprindă probele pe care se întemeiază concluziile instanței de judecată și motivele pentru care instanța a respins alte probe.

În corespundere cu jurisprudența națională, sentința trebuie să corespundă atât după formă, cât și după conținut cerințelor art. 384-397 Cod de procedură penală. Sentința se expune în mod consecvent, astfel ca noua situație să decurgă din cea anterioară și să aibă legătură logică cu ea, excluzându-se folosirea formulărilor inexacte (*Hotărârea Plenumului CSJ nr. 22 din 12.12.2005 privind sentința judecătorească, pct. 3.*).

În pofida acestor prescripții legale, potrivit descriptivului sentinței, instanța de fond (*pct. 2. din decizie*):

a) nu a judecat cauza în raport cu circumstanțele concrete în fapt și în drept indicate în ordonanța de modificare a învinuirii din 13.12.2018, depășind și limitele învinuirii formulate inculpatului.

Ori, asemenea împrejurări ca cele constatate în descriptiv, că: *„latura obiectivă a infracțiunii incriminate lui Harcomița V. se realizează prin amenințarea cu omor ori cu vătămarea gravă a integrității corporale sau a sănătății, dacă a existat pericolul realizării acestei amenințări... , vina inculpatului este dovedită prin probele administrate și acțiunile lui urmează a fi calificate în baza art. 349 alin. (1) Cod penal - amenințarea cu moartea, cu vătămarea integrității corporale sau a sănătății, fie cu nimicirea bunurilor persoanei cu funcție de răspundere, rudelor ei apropiate, în scopul sistării activității ei de serviciu ori schimbării caracterului ei în interesul celui care amenință sau al altei persoane, precum și aceeași amenințare împotriva persoanei care își îndeplinește datoria obștească sau a rudelor ei apropiate în legătură cu participarea acestei persoane la prevenirea ori curmarea unei infracțiuni sau a unei fapte antisociale”*, nu se regăsesc în ordonanța din 13.12.2018;

b) nu a apreciat fiecare probă separat, din punct de vedere al pertinentei, concludentei, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu – din punct de

vedere al coroborării lor, inclusiv cu circumstanțele concrete, de fapt și de drept, invocate în ordonanța de modificare a învinuirii din 13.12.2018, și nu a indicat motivele pentru care a respins probele și versiunile apărării, inclusiv cele invocate în fața instanței și repetate în apeluri și recursurile ordinare declarate (*pct. 2., 3., 3.1., 5., 5.1. din decizie*).

Totodată, este confuză și neargumentată fondarea sentinței și pe prevederile *art. 364/1* Cod de procedură penală (*pct. 9. a sentinței*).

Astfel, prima instanță nu a judecat fondul cauzei în conformitate cu rigorile prevăzute de lege și a adoptat o hotărâre care nu cuprinde motive legale pe care se întemeiază soluția.

În al doilea rând, Potrivit art. 414 alin. (1), (5) și (6) Cod de procedură penală, instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală, și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel și se pronunță asupra tuturor motivelor invocate în apel, nefiind în drept să-și întemeieze concluziile pe probele cercetate de prima instanță dacă ele nu au fost verificate în ședința de judecată a instanței de apel și nu au fost consemnate în procesul-verbal. În corespundere cu art. 419 Cod de procedură penală, rejudecarea cauzei de către instanța de apel se desfășoară potrivit regulilor generale pentru examinarea cauzelor în primă instanță, care se aplică în mod corespunzător. Conform art. 417 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, decizia instanței de apel trebuie să cuprindă temeiurile de fapt și de drept care au dus la respingerea sau admiterea apelului, precum și motivele adoptării soluției date.

Potrivit jurisprudenței naționale, chestiunile de fapt asupra cărora trebuie să se pronunțe instanța de apel sunt: dacă fapta imputată a fost săvârșită ori nu, dacă fapta a fost comisă de inculpat și în ce împrejurări. Chestiunile de drept pe care urmează să le soluționeze instanța de apel sunt: dacă fapta întrunește elementele infracțiunii, dacă infracțiunea a fost corect calificată, dacă normele de drept procesual și penal au fost corect aplicate. În cazul în care se constată încălcări ale prevederilor legale referitoare la chestiunile menționate, hotărârea instanței de fond urmează a fi desființată, cu rejudecarea cauzei (*Hotărârea Plenului CSJ a RM din 12.12.2005, nr.22 Cu privire la practica judecării cauzelor penale în ordine de apel*).

Însă, instanța de apel, nu a respectat prescripțiile de drept nominalizate, deoarece, conform descriptivului deciziei atacate (*pct. 4. din decizie*):

a) nu a reacționat în modul prevăzut de lege asupra erorilor de drept comise de instanța de fond, nominalizate supra, repetându-le întocmai, nu a desființat sentința și nu a rejudecat cauza potrivit regulilor generale pentru examinarea cauzelor în primă instanță, menținând o sentință nemotivată și neîntemeiată legal;

b) nu a apreciat fiecare probă separat, din punct de vedere al pertinentei, concludentei, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor, inclusiv cu circumstanțele în fapt și în drept invocate în ordonanța de modificare a învinuirii din 13.12.2018, neindicând motivele pentru care a respins versiunile și probele apărării, în special a celor invocate în apeluri și repetate în recursurile ordinare (*pct. 3. - 5.1. din decizie*);

c) și-a întemeiat concluziile pe probe neverificate în ședința de judecată a instanței de apel și neconsemnate în procesul-verbal, lipsind cu desăvârșire o asemenea activitate a instanței în respectivul act procesual, cum ar fi cele de la f.d. 5, 13, 21, 27, 29, 34, 36, 40, 42, 44, 47, 49 și 52 vol. I.

Totodată, potrivit procesului-verbal al ședinței de judecată și a descriptivului deciziei contestate, instanța de apel nu a verificat legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță;

d) nu s-a pronunțat asupra motivelor invocate în apelurile apărării și repetate în recursurile ordinare, inclusiv asupra celor reproduse la pct. 3., 3.1, 5., 5.1. din decizie, cât și în felul și esența probatorie în care acestea au fost enunțate (pct. 3. - 5.1. din decizie);

e) potrivit procesului - verbal al ședinței de judecată: „președintele ședinței anunță că pentru încălcarea ordinii în ședința de judecată inculpatul se înlătură din sala de ședință”. Ori, instanța de apel a **înlăturat din sala de ședință inculpatul**, însă, pe lângă faptul că este nemotivată sub nicio formă faptică și juridică, o asemenea măsură nici nu este prevăzută de Codul de procedură penală.

Circumstanțele expuse atestă în mod lucid că instanțele de fond și de apel nu au judecat cauza penală în condițiile legii, deoarece au adoptat hotărâri care nu cuprind motive legale pe care se întemeiază soluția, că instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, și că recursurile ordinare sunt întemeiate.

Conform art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, instanța de recurs casează total hotărârea atacată și dispune rejudecarea cauzei de către instanța de apel, în cazul în care eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs.

Dat fiind că încălcările normelor procedurale specificate, comise de către instanțele de fond și de apel, constituie erori de drept prescrise în art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală și care nu pot fi corectate de către instanța de recurs, se impune soluția admiterii recursului ordinar, casării totale a deciziei contestate, și dispunerea rejudecării cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

La rejudecarea cauzei instanța de apel urmează să țină cont de împrejurările expuse, să înlătore erorile menționate, să judece cauza în strictă conformitate cu legea.

7. În conformitate cu art. 434, 435 alin. (1) pct. 2) lit. c), alin. (3) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit,

DECIDE :

admite recursurile ordinare declarate de avocata Maria Corolevschi și de inculpatul Harcomița Veaceslav XXXXX, casează total decizia Colegiul penal al Curții de Apel Bălți din 12 februarie 2020 și dispune rejudecarea cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

Decizia nu este susceptibilă de a fi atacată, pronunțată integral la 03 septembrie 2020.

Președinte
Judecători

Iurie Diaconu
Liliana Catan
Ion Guzun
Nicolae Craiu
Mariana Pitic